

III. Összefoglalás. a) Begyakorlás. Példák a háztartás köréből. Mennyit költhetne minden tételnél egy olyan családtag, kinek évi jövedelme 2828.40 P? Egy gazdasz szony havi háztartási költsége 98.60 pengő. Mennyi jut egy napra ebből átlag a) februárban? márciusban? áprilisban?

b) Elvonás. Tizedesszámot egész számmal úgy osztunk... stb.

c) Házi feladat. Mennyi az ára 1 m vászonnak, ha 35 m 56.20 P-be kerül? Egy hordó bor 107.56 P, hány l bor volt a hordóban, ha litere 38 fillér?

M E S E D É L U T Á N

— Az ősök tiszteletéről —

Tudjátok-e mi a haza?
Mindnyájunknak szent bölcsője,
Őseinknek pihentető,
Szép virágos temetője,
Mindnyájunknak édesanyja,
Híven ölel kebelére...
Érte éljünk, ha kell haljunk!
Aldás minden porszemére!
— Bárhova visz szerencsétek,
A hazát hűn szeressétek!

Pósa Lajos.

Ezt a kis költeményt mondtam el bevezetőnek mai mesedélutánunk elé. S úgy érzem, nem is találhattam volna szebb sorokat költőink verseiben, ami jobban illett volna e délutánra, amikor az ősökről, s az ő tiszteletükről szeretnék nektek néhány szót mondani.

Mert én most nem hősről fogok nektek mesélni, akik életüket adták szép hazánkért, a magyar hősök sorát nem lehetne itt felsorolni, annyian vannak történelmünkben s nevüket, dicsőségüket hirdeti minden rög, minden porszem édes hazánkban. De nem róluk szólok ez alkalommal, hanem azokról, akik éltek, élni tudtak a házáért s így szereztek neki dicsőséget. Mert ahhoz is hősiesség kell ám, hogy valaki élni tudjon hazájáért s még hozzá olyan életet, amely dicsőséget szerez nemcsak saját magának, hanem hazájának is.

Ezeknek a nagy és derék magyaroknak az életéből mondok el egy néhányat, hogy tanuljátok meg szeretni őseinket, akik nélkül ma nem volnánk azok, akik vagyunk: magyarok.

Először is egy furcsa történetet mondok el nektek, a címe

...A sok árnyékos, gyepes sirhalom
 mintha rezegne, — vagy a szív alatt
 Dobban meg s arra mozdul fent a hant,
 Ha ismerős jár itt az utakon,
 Ahol árnyékban ring a nyugalom.

Itt másképp látunk, alvók bennetek, —
 Bár a fejünk a mélytől szédeleg,
 Mégis jól esik letekintnünk,
 S a régi arcot, mely már nincs velünk,
 Felkeresni ott a tul-partokon
 ...Hiszen az élet s a halál rokon, —
 Örök fonalát nem szakítjuk el
 Soha, míg a föld jajgat s énekel,
 S míg világunk a végtelenbe ring,
 — Tudjuk, ő a halál, élet lesz megint.

Milyen harmatos volt a reggel itt!
 Gyémányfényt szikráz szét a zöld csalit,
 Mintha milljó szemmel ragyogva
 Nézné a lepkét, mint virágokra
 Száll s a felhőnek, mely röpül tova,
 Milyen aranyló holt a sátora.

Isten kegyelme ragyog mindenben,
 — A harmat, virág és a sirverem, —
 Miden, ami van, egy sóhajban ég:
 — Közel van, — közel, — a földhöz az ég!

Tollas Béla.

A szülők áldását nem azon szép szavak teszik, miket ők
 gyermekeik boldogságáért elmondanak naponként, mert hisz azt
 hálátlan gyermekek fölött is elmondhatja velük a szülői szeretet,
 hanem azon örömkönnyeik, miket a gyermekek jó erkölcei, szor-
 galma és jelessége fakasztanak a szülők szeméből.

Deák Ferenc.